

Interpellatie van Mevr. KOKAJ : Ontmoeting met vreedzame studenten en de oudersgroepen die aanwezig waren op de betoging van 28 mei.

Mevr. Kokaj herinnerde eraan dat op dinsdag 28 mei een niet-toegelaten demonstratie heeft plaatsgevonden voor de Israëlische ambassade die zich op het grondgebied van Ukkel bevindt.

De demonstratie volgde op de aanval op het vluchtelingenkamp in Rafah, waarvan de gruwelijke beelden terecht schokkend en emotioneel waren.

We moeten verontwaardigd zijn en aan de kaak stellen wanneer gruwel ons niet meer verontrust vanwege de mensen die het treft en tegelijkertijd moeten we vreedzame jongeren steunen die verontwaardigd zijn wanneer gruwel toeslaat, vooral wanneer het vrouwen en kinderen treft.

Er was geen toestemming gegeven voor deze demonstratie en er braken gewelddadige botsingen uit tussen de politie en de demonstranten, zonder onderscheid tussen de laatsten.

Amnesty International - wiens gezamenlijke strijd we delen en hebben gedeeld in Ukkel, zoals de vrijlating van Olivier Vandecasteele en het verzet tegen de Russische agressie tegen Oekraïne - herinnerde ons er bij die gelegenheid aan dat demonstreren een recht is, geen gunst, en dat "mensen die campagne voeren voor mensenrechten hun boodschap vreedzaam moeten kunnen laten horen, binnen het zicht en het gehoor van de ambassade van het land dat ze willen aanspreken; het ontbreken van toestemming van de gemeente rechtvaardigt op geen enkele manier het staken van de demonstratie". Het college maakte bezwaar tegen artikels 41 en 42 van het politiereglement.

Met betrekking tot de demonstratie op dinsdag 28 mei betreurt mevr. Kokaj het persoonlijk dat er geen verzoek om toestemming aan vooraf is gegaan, omdat het college deze ongetwijfeld zou hebben verleend - ter herinnering, de Association belgo-palestinienne (ABP) had tien dagen eerder voor de ambassade gedemonstreerd. Tegelijkertijd betreurt mevr. Kokaj echter het buitensporige, vermijdbare en willekeurige optreden van de politie tegen de betogers (zoals op verschillende beelden te zien is).

En mevr. Kokaj betreurt dit des te meer omdat de demonstratie op donderdag 30 mei, hoewel niet toegelaten, zonder problemen is verlopen. Dit geeft aan dat er geen correlatie is tussen een niet-toegelaten demonstratie en het gebruik van geweld om deze uiteen te drijven.

Indien nodig is de politieraad de plaats om deze kwestie te bespreken en te bediscussiëren.

Alle leden van deze raad, zonder uitzondering, zijn ondervraagd door ten minste twee groepen van ouderlijke waarnemers die bijzonder geschokt waren door het gebruik van traangas en waterkanonnen op tot dan toe geweldloze demonstranten. Volgens mevr. Kokaj hebben de Ukkelse vertegenwoordigers de plicht om te antwoorden dat ze zijn gelezen en gehoord. Dit betekent niet dat ze het eens zijn met alles wat ze geschreven hebben maar het betekent wel dat de Ukkelse verkozenen hun verantwoordelijkheid nemen.

Het is altijd waar geweest dat geen enkele demonstratie ooit 100% goed bedoeld is. Bovendien zijn er nooit 100% goedbedoelende mensen in welke bijeenkomst, gemeenschap of vergadering dan ook. Alle leden van deze gemeenteraad weten dat maar al te goed.

Mevr. Kokaj wil dat we ons richten op de goedwillende mensen, in het bijzonder de vreedzame studenten die door de burgemeester worden genoemd in het artikel in La Libre Belgique van 30 mei, evenals de vertegenwoordigers die bruggen willen bouwen.

Het gaat er niet om opnieuw kostbare tijd te verspillen aan het praten over, of laten praten over, de kwaadwillenden die dingen kapotmaken, bezoedelen, beledigen, vernielen, manipuleren, haat zaaien, mensen verdelen, ons opsluiten in toegewezen identiteiten en in feite maar één doel

nastreven: dat we hier oorlog tegen elkaar voeren, in de trotse en inconsequente overtuiging dat we er zo daarginds een einde aan zullen maken.

Deze kwaadwillende mensen hebben alle ruimte bezet, al veel te lang en aan beide kanten, als die kanten al bestaan.

Mevr. Kokaj nodigt alle leden van deze vergadering uit om een waardige, vreedzame, herstellende en verenigende weg te vinden. Een nederige weg die ons in staat stelt in vrede te leven, hier om te beginnen.

De officiële mededeling van de burgemeester naar aanleiding van deze incidenten en de vele reacties daarop, bevatte twee belangrijke elementen.

Ten eerste stelde de burgemeester dat het essentieel is om tussenpersonen en gesprekspartners aan te wijzen bij een demonstratie. Dit is nu gebeurd (zij het laattijdig): het Front des mères en het collectief Isos. Mme Kokaj is van mening dat deze organisaties als doorgeefluik kunnen fungeren, ook al zitten zij niet achter de demonstraties.

De burgemeester zei verder dat hij beschikbaar was voor deze contacten.

In januari 2021, na een betoging tegen klassenjustitie, hebben ouders van jongeren die door de politie werden aangevallen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest vzw Isos opgericht. Deze ouders namen vervolgens het initiatief om een ontmoeting te organiseren tussen de jongeren en de burgemeesters Doukeridis en Close.

De bijeenkomst heeft niet alles opgelost maar heeft wel geholpen om de situatie te kalmeren en de wonden te verzachten.

Volgens mevr. Kokaj is het nodig om met elkaar te praten, uit de loopgraven te komen en te beginnen met het herstellen van de schade.

Met dit in gedachten nodigde mevr. Kokaj de burgemeester uit om zo snel mogelijk een bijeenkomst te organiseren met een aantal van de leerlingen die aanwezig waren op dinsdag 28 mei en de vertegenwoordigers van deze oudergroep.

Mevr. Kokaj hoopt dat het college positief zal reageren op dit verzoek, dat voor iedereen gunstig zou zijn.

De h. Cools herinnerde eraan dat de ware pogrom die op 7 oktober door Hamas-terroristen werd gepleegd, een reactie van Israël had uitgelokt die door velen - en de h. Cools behoorde daar bijna toe - als buitenproportioneel werd beschouwd, gezien de duizenden burgerslachtoffers in Gaza.

Het is daarom begrijpelijk dat sommige mensen tegen deze bombardementen willen demonstreren. Maar dat betekent niet dat ze geen toestemming nodig hebben. En die formaliteit is legitiem omdat een demonstratie georganiseerd en begeleid moet worden; dat heeft de h. Cools zelf ondervonden in de korte periode dat hij waarnemend burgemeester was.

En bij een weigering van een burgemeester is het altijd mogelijk om beroep aan te tekenen bij de raad van State. De heren Zemmour en Orban, wiens ideeën de h. Cools niet deelt, wonnen hun zaak voor de raad van State nadat de burgemeester van Sint-Joost hen de toegang tot een zaal voor een politieke vergadering had geweigerd.

We kunnen erover discussiëren of het al dan niet gepast is om een vreedzame betoging zonder toestemming uiteen te drijven.

We kunnen debatteren over de vraag of het gepast is om een demonstratie te beëindigen waarbij bepaalde leuzen worden geroepen.

We kunnen debatteren of de slogans in kwestie al dan niet antisemitisch zijn.

Maar zodra mensen "Mort aux juifs ! - en de burgemeester vertelde de politieraad dat hij dergelijke kreten had gehoord, is er geen ruimte meer voor debat, omdat het antisemitisme overduidelijk is. Het is volstrekt onaanvaardbaar dat individuen dergelijke woorden uitspreken tijdens een demonstratie!

Het gebruik van geweld is al even onaanvaardbaar. De burgemeester vertelde de politieraad dat bepaalde individuen een terras hadden vernield en projectielen naar de politie hadden gegooid. Dergelijk gedrag is onaanvaardbaar: je hebt niet het recht om stenen naar de politie te gooien. De orde moet worden gehandhaafd. Het is dus niet aan de burgemeester, die verantwoordelijk is voor het

handhaven van de orde, om zich te verontschuldigen - en de h. Cools zegt dit niet omdat hij enige affiniteit heeft met de burgemeester, wiens opmerkingen over een eerder item hem beledigden.

De ordeverstoorders waren waarschijnlijk niet in de meerderheid, want er zijn heel vaak infiltranten bij dit soort demonstraties. Als er een interne veiligheidsdienst was opgericht door officieel erkende organisatoren, hadden we misschien de gewelddaden tegen de politie en de haatdragende, racistische, xenofobe en antisemitische uitbarstingen kunnen voorkomen.

De h. Cohen steunt zonder voorbehoud de actie van de burgemeester en is het in grote lijnen eens met de standpunten van de h. Cools.

Natuurlijk moet het recht om te demonstreren worden gerespecteerd, maar dat geldt ook voor het recht om in een buurt in alle rust rond te lopen, te werken en te wonen, vooral omdat deze demonstratie niet was toegestaan.

De h. Cohen wees erop dat huizen waren beschadigd, poorten waren opengebrouwen en stenen waren weggehaald om als projectielen tegen de politie te gebruiken. Sommige burgers werden twee of drie uur lang opgehouden voordat ze naar hun huizen konden terugkeren, of zagen mensen met capuchons hun huizen binnenstromen. Winkeliers en restauranthouders konden geen zaken doen.

Gezien deze gebeurtenissen was de weloverwogen reactie van de burgemeester volkomen gerechtvaardigd.

Mevr. Margaux steunt ook het beleid van de burgemeester op dit gebied.

Zij heeft echter bepaalde bedenkingen bij de opmerkingen van mevr. Kokaj.

Mevr. Margaux heeft berichten ontvangen van burgers die echt bang waren. Het gaat onder meer om bewoners van de Waterlooossteenweg, voormalige verzetsstrijders en overlevenden van de Shoah, die werden geterroriseerd omdat hun deur was beschilderd met de slogan "Resistance is a right" met een rode hand erop gestencild.

Dergelijke retoriek is niet onschuldig: het straalt haat uit en rechtvaardigt het gebruik van geweld tegen elke Israëliische burger en elke Jood in het algemeen.

De demonstratie, waarvoor geen toestemming was gevraagd, was verre van vreedzaam, met leuzen als "Vive la lutte armée du peuple palestinien !" en "From the river to the sea, Palestine will be free !", wat betekent dat de staat Israël van de kaart moet worden geveegd. Demonstranten riepen ook op tot een Intifada en zwaaiden met spandoeken van Samidoun, een uitloper van de Palestijnse terreurgroep PFLP (Volksfront voor de Bevrijding van Palestina).

De waterkanonnen kwamen in actie, maar pas na verschillende waarschuwingen en nadat de demonstranten de openbare weg twee uur lang hadden geblokkeerd. Alleen de eerstelijnsdemonstranten, die helemaal niet vreedzaam waren omdat ze bewust de confrontatie zochten, werden geraakt door de waterkanonnen.

Er waren demonstraties op 28, 29 en 30 mei. De demonstratie op 29 mei was extreem gewelddadig, waarbij politieagenten werden geslagen en beschoten.

Mevr. Kokaj, die gewoonlijk een diep humanistische toespraak houdt, roept op tot dialoog. Maar de demonstranten waren verantwoordelijke meerderjarige studenten die er bewust voor kozen om op de eerste rij te blijven staan ondanks de aanwezigheid van agressieve personen. Bovendien kondigen ze in alle media en op alle sociale netwerken aan dat ze van plan zijn een klacht in te dienen tegen de gemeente. Zou het in zo'n context niet ongepast zijn als de gemeente de dialoog zou aangaan? De rector van de ULB, die een poging tot dialoog met hen deed, werd uiteindelijk van allerlei fascisme beschuldigd omdat ze moest opgeven.

Natuurlijk zijn dialoog en debat prachtig, maar niet met zomaar iedereen.

De burgemeester was van mening dat mevr. Margaux in haar toespraak een juist beeld van de gebeurtenissen had gegeven.

Hij begrijpt dat sommige mensen ontroerd kunnen zijn door de gefragmenteerde informatie die opzettelijk door verschillende commentatoren op sociale netwerken wordt verspreid.

Maar omdat hij er van begin tot eind bij was, en geïnformeerd door de beschikbare dronebeelden, is de burgemeester in de positie om deze beknopte versie van de werkelijkheid te corrigeren.

Deze demonstratie was niet toegelaten omdat er geen aanvraag voor was ingediend. Maar wat de burgemeester betreft, is het niet dit element dat waarschijnlijk de meeste problemen zal veroorzaken.

De groep die als eerste aankwam (deels dezelfde groep die zich een week of twee eerder op de Sterrewachtlaan had gewaagd) hechtte zich in korte tijd aan de blokken die ze hadden neergezet en scandeerde slogans gedurende ongeveer twee uur.

De agenten van onze politiezone willen intelligent, professioneel en menselijk werken. Daarom namen ze de nodige tijd om de betogers te bevrijden van de stalen buizen waarin ze hun armen hadden gestoken om zich aan de blokken vast te houden, zonder hen te verwonden. Uiteindelijk vertrokken de betogers na meer dan twee uur.

Na deze gebeurtenissen in de Sterrewachtlaan was er een demonstratie in de straat bij de Israëlische ambassade. De burgemeester wees erop dat de Israëlische ambassade een beschermd gebouw is omdat het bedreigd wordt. Gezien het profiel van sommige demonstranten kon niet worden uitgesloten dat ze het gebouw in brand zouden steken, zoals het geval was bij de Israëlische ambassade in Mexico-Stad.

Aanvankelijk vond deze demonstratie plaats in een sfeer die, met een beetje goede wil, als tamelijk "goedmoedig" kon worden beschouwd. Vervolgens ontaardde de situatie in een directe confrontatie met de politie en omdat de demonstratie niet met borden was aangegeven, dreven sommige demonstranten de Waterlooosesteenweg op, met alle risico's van dien voor zowel voorbijgangers als de demonstranten zelf.

Gezien het gevaar vond de burgemeester het zijn plicht om een einde te maken aan de demonstratie en na anderhalf uur - en vier waarschuwingen - werd het waterkanon geactiveerd op zijn gezag (waar hij volledig van uitgaat).

De volgende dag was er weer een demonstratie, wederom zonder een verzoek om toestemming. En als er al toestemming nodig is, dan is dat juist zodat er iemand is bij wie het mogelijk is om de uitoefening van het demonstratierecht in een bepaalde volgorde te garanderen.

Bij gebrek aan een gesprekspartner is er een bufferzone, die men een "vrije expressiezone" zou kunnen noemen, ingericht op de Sterrewachtlaan, omdat het uitgesloten is dat een ambassade op het Ukkelse grondgebied, of die nu van Israël is of van een andere staat, het voorwerp zou zijn van aanvallen.

Er werden Friese ruiters neergezet om de demonstratie doorgang te laten vinden en tegelijkertijd de toegang tot de Israëlische ambassade te blokkeren. De situatie, die aanvankelijk kalm was, werd steeds meer gespannen door de agressiviteit van bepaalde personen, die zelfs een terras afbraken om stenen te gooien naar de politie.

Mevr. Kokaj mag dan wel beweerd hebben dat er vreedzame mensen onder de demonstranten waren, maar het blijft een feit dat politiewerk geen zaak is om met een goed gevoel mee om te gaan en kusjes te geven aan de 'good guys' of vermeende 'good guys'.

Bovendien creëerde deze laatste demonstratie, die zogenaamd "vreedzaam" was, chaos op het gebied van mobiliteit en belette het een hele reeks winkeliers en restauranthouders om hun professionele activiteiten uit te voeren.

De burgemeester wees er ook op dat sommige mensen met kinderen vooraan in de stoet liepen. Is het niet onverantwoord om kinderen mee te nemen naar een niet-toegelaten demonstratie die waarschijnlijk risico's met zich meebrengt?

De burgemeester, die aanwezig was bij de manifestatie, was erg geschokt toen hij mensen "Mort aux juifs !" hoorde roepen. Dit is niet alleen ontoelaatbaar, maar ook tegenstrijdig in een zogenaamde "vreedzame" demonstratie.

En de burgemeester is des te terughoudender om dergelijke onuitsprekelijke opmerkingen te tolereren, gezien het feit dat de gemeenteraad unaniem de strijd tegen het antisemitisme tot een fundamentele kwestie heeft gemaakt.

Wat de door mevr. Kokaj genoemde verenigingen betreft, wees de burgemeester erop dat hij de activistische advocate, die aan het hoofd staat van een vereniging met een genuanceerde naam, niet zou ontvangen, omdat ze in de pers vol leugens had gestaan over wat er was gebeurd, terwijl ze de situatie heel goed kende.

De burgemeester was bereid voor elke rechtbank te verschijnen om zijn standpunt te verdedigen.

De voorzitter van de raad wijst erop dat hij, nu hij de burgemeester heeft toegestaan zijn spreektijd te overschrijden, de volgende sprekers zal toestaan hun eigen spreektijd met een redelijke hoeveelheid te overschrijden voor antwoorden.

Mevr. Kokaj heeft gehoord dat ze bekend en geïdentificeerd is in deze gemeenteraad. Maar ze kent ook alle raadsleden heel goed, omdat ze hen 5 jaar lang in al hun stemmingen heeft gezien. En als zij ervoor kiezen om een karikatuur van zichzelf te maken, dan is dat hun volste recht.

Maar ze accepteert niet dat er een karikatuur van haar wordt gemaakt en dat er gedachten en opmerkingen aan haar worden toegeschreven die niet van haarzelf zijn!

Ze wil dat het publiek haar teruggeeft wat het haar heeft gegeven: aandacht. Volgens haar heeft niemand geluisterd naar wat ze zei!

Ze herhaalt dat ze niet wil praten over de relschoppers, de haatzaaiers, degenen die mensen verdelen en tegen elkaar opzetten. En ze rekende tot deze groep ook de betogers die kiezen voor intimidatie, die dingen kapot maken, die rode handen besmeuren of degenen die deze mensen zelfs in de kaart spelen, want in tegenstelling tot wat de burgemeester impliceerde, leeft ze niet in een "land van zorgeloze engelen".

Ze wil het daarentegen hebben over de mensen die de burgemeester noemde in het artikel van 30 mei, waarin hij zei medelijden te hebben met de vreedzame studenten. Of we het nu leuk vinden of niet, er zijn mensen, misschien een beetje naïef, die te goeder trouw naar de Israëlische ambassade zijn gegaan, niet om dingen kapot te maken maar om hun verdriet te uiten over de tragedie in Gaza. En deze mensen, die ongetwijfeld een extreme minderheid vormen - want mevr. Kokaj is verre van naïef in dit opzicht - waren zich er misschien zelfs niet van bewust dat de demonstratie niet was toegestaan.

Mevr. Kokaj behoort niet tot degenen in de gemeenteraad die beweerden dat de burgemeester zijn functie niet waardig was. Juist omdat ze hem het ambt van burgemeester waardig acht, heeft ze hem deze interpellatie voorgelegd, in de - dit keer naïeve - overtuiging dat hij zou instemmen met een ontmoeting met vreedzame en welwillende mensen.

Mevr. Kokaj is dan ook zeer teleurgesteld over wat ze heeft gehoord. Ze betreurt het dat ze als werktuig is gebruikt en dat haar woorden in de mond zijn gelegd die ze niet heeft gezegd.

Mevr. Kokaj drong er bij de h. Cools op aan om zijn stem niet te verheffen als hij tegen haar sprak, want zij was geen klein meisje dat de les gelezen moest worden!

Mevr. Kokaj tolereert niet dat er achter haar rug om wordt gefilmd. De tekst van haar toespraak is beschikbaar in het Bos-systeem en de gemeenteraadsvergadering wordt gefilmd. Er is dus geen enkele reden om haar achter haar rug te filmen!

De h. Cools antwoordt dat hij zijn stem niet verheft tegen mevr. Kokaj, tegen wie hij het niet persoonlijk heeft gemunt. Het was tegen de relschoppers dat hij zijn verontwaardiging wilde uiten door zijn stem te verheffen, nadat hij overtuigd was door de uitleg van de burgemeester tijdens de vergadering van de politieraad op maandag.

Hij merkte ook op dat wanneer hij niet luid sprak, zijn woorden onhoorbaar waren op de heruitzending.

[Na de toespraak van de h. Cools volgde een verhitte woordenwisseling, die door de voorzitter van de raad ternauwernood in bedwang werd gehouden]:

- **Mevr. Margaux:** Ik hou niet van slachtofferschap en mensen die zichzelf slachtoffers!

- **Mevr. Kokaj**: Waag het niet dat te zeggen, mevr. Margaux. Hou daar onmiddellijk mee op!
- **Mevr. Margaux**: We zitten niet in uw klas op het Decroly Instituut, we zitten hier in de gemeenteraad en ik heb het woord!
- **Schepen Wyngaard**: Mevr. Margaux heeft gefilmd!
- **Mevr. Margaux**: Ik dacht dat de raad openbaar was maar ik wil mijn opname graag wissen.
- **Schepen Wyngaard**: De vergadering wordt gefilmd en iedereen heeft toegang tot de video! Dus waarom filmt u?
- **Mevr. Margaux**: Wat is dan het probleem? En zelfs als ik het direct zou willen uitzenden, heb ik het recht om dat te doen: we zitten in een openbare raad, daar is niets mis mee!
- **Schepen Wyngaard**: Wat is het doel?
- **Mevr. Margaux**: Om een andere invalshoek te brengen, om te getuigen. Maar waarom is het beschamend? Op die manier zal iedereen gehoord hebben wat mevr. Kokaj gezegd heeft en zal er geen twijfel bestaan over wat er gezegd is.

De voorzitter van de raad stelt dat het niet nodig is om nu een debat te beginnen over de vraag of er wel of niet gefilmd mag worden. Hij wijst erop dat de adjunct-gemeentesecretaris de bepalingen van het reglement op dit specifieke punt zal controleren.

De voorzitter van de raad nodigt de vergadering uit tot kalmte en de debatten te hervatten.

Mevr. Margaux denkt dat ze toestemming heeft om te filmen. Als dit niet het geval is, biedt ze haar excuses aan en zal ze de opgenomen content, die in ieder geval niet naar elders is verstuurd, verwijderen.

Volgens haar zouden vreedzame en goedwillende mensen zich zeker niet in de frontlinie hebben gewaagd en met water zijn besproeid.

Ze is ook van mening dat Amnesty International niet onvoorwaardelijk te vertrouwen is, omdat Amnesty International af en toe fouten maakt. In 2010 nam Amnesty International het op voor Osama Attar, die in 2016 het brein achter de aanslagen was.

Elke gebeurtenis moet op feitelijke elementen worden beoordeeld en niet op emotie.

De voorzitter van de raad lichtte de bepalingen toe van de huishoudelijk reglement voor het gebruik van audiovisuele apparatuur tijdens raadsvergaderingen.

Tijdens openbare raadszittingen mag gebruik worden gemaakt van geluids- en beeldopnameapparatuur zoals bandrecorders, camera's en fototoestellen, mits het goede verloop van de zitting daardoor niet wordt verstoord.

Filmen is dus niet formeel verboden. De voorzitter van de raad wijst er echter op dat filmen verboden was in de vorige versie van het reglement, die van toepassing was toen de raad in het oude gemeentehuis vergaderde.

Het huidige reglement bepaalt echter ook dat elk raadslid dat een openbare vergadering geheel of gedeeltelijk wil opnemen, de voorzitter hiervan vooraf op de hoogte moet brengen, wat in dit geval niet is gebeurd.

Aangezien deze reglementaire bepalingen zijn goedgekeurd door de gemeenteraad, zou het raadzaam zijn dat de leden van de vergadering erop toezien dat ze in de toekomst worden nageleefd.

Dan blijft er nog de kern van de controverse, in dit geval de vraag of het zinvol is om over te gaan tot individuele opnames als de vergadering al in zijn geheel gefilmd is, maar dit is een onderwerp waarover nog uren gedebatteerd zou kunnen worden.